

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை " [நம்பிக்கைக் குரிய ஆளாக நடிக், சூந்தரத்தினதும் உமாமகேஸ்வரனினதும் படத்தை கழுவத்தில் தொங்கவிட்டனே \(புளட்டில் நான் பகுதி 18\)](#) " தொடர்புடையது இந்த விவாதம். ரசேனோ மாணவர் அமைப்பு புளட்டின் அரசியல் பாதையை மறுதலித்து வந்தது. புளட்டின் உட்படபுகொலகையையும், மக்கள் விரோத அரசியலையும், அணிகளிடையே அம்பலப்படுத்தியது. இப்படிப் போராடிய ஒரு கட்டத்தில், பின்தளத்துக்குச் சென்று முகாம்களிலுள்ள பயிற்சி பெறும் போராளிகளின் நிலவரங்களையும் அறிய வேண்டும் என முடிவெடுத்தது. அதன் பலனாய் சில மாணவரமைப்பு பிரதிநிதிகள் இந்தியா சென்று வருவதாக எடுத்த முடிபின் அடிப்படையிலேயே, அந்தக் குழுவில் நான் என்னை வலிந்து இணைத்துக் கொண்டேன். இது எனது கடமையுமாக எனக்குப்பட்டது.

எனவே எனது இந்தப் பயணம் சீலன் போன்றவர்களுக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட கொடும்புகளையும், உட்படபுகொலகையையும் மாணவரமைப்பு, தனது அணிகளிடம் அம்பலப்படுத்தும், சாட்சியப்படுத்தும் ஒரு ஆபத்தான பயணமாகவே இருந்தது. அதனை அறிந்திருந்த நாம் மீளவும் திரும்பி வருவோமா என்ற கேள்வியோடு மறே கொள்ளப்பட்ட பயணமாகவே எனது பயணமும் நடந்தது. ஆனால் நாங்கள் எவரும் திரும்பி தளத்துக்கு வராதவிடத்து, (சிலர் திரும்பிவராமல் சில காலம் தங்கி நின்றார்கள்) உண்மையைக் காண நாங்கள் உயிர்ப்பலி எடுக்கப்பட்டோம் என்பதே, ரசேனோவிற்கு கிடத்திரும்புக்கக் கட்டிய மறைமுக செய்தியாகவிரும்பு திரும்பும் என்பது எமது பக்கபலமுமாக இருந்தது.

எனவே மாணவர் அமைப்பைப் பகைக்கும் ஒரு பொறிக்குள் அவர்கள் அகப்பட்ட விரும்பமாட்டார்கள் என்ற ஒருவகைப் பக்கபலத்துடன், எம்பின் நின்ற இந்த மாணவர்களின் பலத்துடன் தான், நாங்கள் பின்தளத்துக்குச் சென்றோம்.

ஆனாலும் அங்கும் சிலர் சென்ற நோக்கிலிருந்து திரும்பி அணி பிரிந்தார்கள். உமாமகேஸ்வரன் தல்லமைக்கு எதிராக கிளம்பிய பரந்தன் ராஜனுடன் கட்டிச் சேர்ந்தார்கள். சமீப விஞ்ஞானக் கல்விக்கழகத்தில், மகா உத்தமன் தயவில் மவுனமாக ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள் சிலர்.

எந்தத் தடயங்களையும், வெளிப்படையான பச்சைகளையும், எந்த பயிற்சி முகாம் போராளிகளிடமும் பெற்றுவிடாதபடி எம்மை கண்காணித்தபடி எம்மை போராளிகளை சந்திக்க அனுமதித்தனர். யார்கொலகைக்குக் கெல்லாம் பின்னணியில் இருந்தார்களோ, யார் உமாமகேஸ்வரனின் நெருங்கிய சகாக்களாக இருந்தார்களோ, அவர்களாலேயே பயிற்சி முகாம்களுக்கு நாங்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். எங்களை அழைத்துச் சென்றவர்களையே, அந்தந்த பயிற்சிமுகாம் போராளிகள் கண்டு மிரளுவார்கள் என்பது

Written by தமிழ்நாடு

Monday, 30 August 2010 20:29 - Last Updated Monday, 30 August 2010 20:35

நாங்கள் அறிந்தது தான். அவர்கள் இந்த நபர்கள் முன்னிலையில் ஒன்றில் வாய் திறக்க மாட்டார்கள் அல்லது நடிகைத் தான் செய்வார்கள். அவர்கள் அஞ்சும் அதே நபர்களால் நாங்கள் முகாம்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டதான நிலைமையில், எங்களையும் அதே கொலையாள அரவியல் நபர்கள் தான் என பயிற்சிமுகாம் போராளிகள் நினைத்திருந்தால் அதில் எந்த தவறேதும் இல்லை! அவர்கள் எங்களாகக் கண்டு அச்சப்படுவார்கள் ஒழிய வாய் திறப்பார்கள் என்று எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? ஆனால் அவர்கள் என்ன சமூகத்தில் வகைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் அனுபவிப்பது என்ன என்பதை அறிய எந்த நீண்ட உரையாடலும் தவையில்லாதிருந்தது.

பாசிசம் கண்காணிக்கும், அதே நேரம் நல்ல தோழனாய் நடித்து புலனறியும். எனவே அப்படி ஒரு சமூகங்கள் கட்டிவைக்கப்பட்டிருந்த அவர்கள் எவ்வளவு அபிவிருத்தி மனம் திறந்து பச்சை முடியும்? ஆனால் அவர்களது வார்த்தைகளை விட அங்கிருந்த உற்சாகமிழந்த சமூகம் அதிகம் பச்சையது. அச்ச சூழலுடன் அவர்கள் அதிகம் பச்சையது ஒதுங்கியிருந்தாலும், உற்சாகமிழந்த, கவலைகள் பிடிந்த, வண்ணாவெறுப்பான நட்புப் பிணமான அவர்களது தோற்றம், அவர்களது ஏக்கமும் சோகமும் தயக்கமும், மன உணர்வுகளும் சொல்லாத வார்த்தைகளாய் அவர்களது விழிகளில் எழுதப்பட்டிருந்தது. எங்களது களைவிகளுக்கு விடிகளை அவர்களிடமிருந்து வெளிப்படையாக பலரும் குழுவியிருக்கும் ஒரு சிறிது நேர சந்திப்பில் கேட்டறியவும் முடியாது. அதற்காக அவர்களில் யாரையும் பலியிடவும் முடியாது. அது எவ்வாறான ஆபத்துக்குள் இட்டால் செல்லும் என்பது சொல்லிய தவிர வண்ணமும். அவர்களது அங்கலாய்ப்பும் ஏக்கமும் பெரும்பாலும் எப்போது தங்களது பயிற்சி முடியும் தாங்கள் எப்போது நாட்டுக்கு இவர்களால் திருப்பி அனுப்பப்படுவோம் என்றவாறாகவே இருந்தது. அவர்கள் அங்கு சிறைக்குள் அகப்பட்டவர்கள் போன்ற மனவாழ்வுடன் வாழ்கிறார்கள் என்பது சொல்லாமலே தெரிந்தது.

இப்படியான சந்திப்பின் போது எனக்குத் தெரிந்தவர்களை எனக்கு ஊடாக பயிற்சிக்கு வந்தவர்களை தற்செயலாக சந்திப்பது போலவே நான் காட்டிக் கொண்டேன். தனித்தனியே தேடிப்போய் அதிக அக்கறை எடுத்து அவர்களோடு பச்சை நான் முன்னாள் தான் சந்திக்கையில் அவர்களின் உயிருக்கு நாமே உலகை வைத்தவர்களாகி விடுவோம் என்ற எச்சரிக்கை உணர்வு மனதில் இருந்தது. அதே நேரம் எனக்குத் தெரிந்த இன்னார் இன்னார் பற்றி அவர்கள் உயிரோடு இருக்கிறார்கள் இல்லையா என்பது பற்றி பேர் சொல்லி தேடிச் செல்லாமல் குறிப்பானதல் லாத எழுந்தமானமான விசாரிப்பு மற்றும் பயிற்சி முகாம்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பொதுவான சந்திப்பு வளைகைகளில் அவர்களைப் பற்றி அறிந்து கொண்டேன்.

இப்படி ஒரு சமூகத்தையே சீலனை நான் சந்தித்தேன். ஆனால் சீலனுக்கு ஏற்கனவே எமது வருகை எதற்கானது என்ற நோக்கம் மறக்கப்பட்டது நாங்கள் துப்பாக்கிச் சூடும் பயிற்சி காகவோ மாணவர் அமைப்பினால் அனுப்பி வகைக்கப்பட்ட பின்தளம் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றோம் என்று மாணிக்கதாசனால் கற்றுப்பட்டிருந்தது. இதுவே சீலனம்

Written by தமிழ்நாடு

Monday, 30 August 2010 20:29 - Last Updated Monday, 30 August 2010 20:35

நானும் பின்னாட்களில் ஊர்த்திருக்களில் ஒருவரையொருவர் வீ திகளில் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் நேர் எதிராக சந்தித்துக் கொள்வதெதிர்ப்பதற்காய் சகைக்கிள்களை கிளை ஒழுங்குகளாகக் கொள் ஓட்டிச் சனென்று மறந்து கொள்வதற்கான பரஸ்பர சந்தேகத்தினையும் இருவருக்கும் ஏற்படுத்தியிருந்தது.

சீ லன் நாடா திரும்பிய பின், சீ லன் கொமாண்டோ இராணுவப்பயிற்சி பெற்றவர் என்பதால் தலமைக்கும் உமா மகேஸ்வரனுக்கும் விசுவாசி என நானும் பரந்தாமனும் சந்தேகப்பட்டது மறந்து கொள்ளுவோம். அதவேளை மறேசொன்ன பின்தளப் பயணத்தில் நான் பங்குகொண்டது மாணிக்கதாசன் தந்ததுப்பாக்கி சுடப்பயிற்சி க்காகவே என்ற தவறான தகவலால் சீ லன் எங்களதைத்தில் உமாமகேஸ்வரன் தலமை விசுவாசிகள் என்றெண்ணி எங்களதைக் கண்டு மறந்து கொள்வதற்கும் காரணங்களாகியிருந்தன என்பதை பின்னாளில் வளையாட்டில் சந்தித்துக் கொண்ட போதே தெளிவாகக் கொண்டோம்.

துப்பாக்கி சுடப்பயிற்சி என்பது, திடீர் ரென எங்களக்கே முன்னறிவிப்பு எதுவுமின்றி அங்கேயே அப்பொழுதே மாணிக்கதாசனால் ஏற்பாடாகிய ஒன்று. கொதிநிலையில் இருந்த பயிற்சி முகாம்களில் நாம் எதற்காக வந்தோம் என்ற காரணத்தை மறக்க வேண்டிய தவேளை அவர்களாக இருந்தபடியால், எங்களது வருகைகளை காரணம் எங்களது நோக்கத்திலேயே நிகழ்ச்சிநிரலிலேயே இருந்திராத அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஓரையொரு சன்னம் வழங்கப்பட்ட ஒரு கணம் கட்ட தறோத சுடும் பயிற்சி என்ற ஒரு சிறு நிகழ்வுக்காகத்தான் என்றே பயிற்சி முகாம் போராளிகளுக்கிடையில் பரப்பப்பட்டது என்பதை சீ லன் மல்லமாக இன்று அறிகிறேன்.

மாணிக்கதாசனால் மோட்டார் சகைக்களில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர்கள் நானும் தீ பநேசனும் ஆகும். திடுதிப்பென்று ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட இந்த இடைச்செருகல் சுடப்பயிற்சி என்ற கட்டளையில் ஒரு இராணுவ அதிகாரம் இருந்தது. ஆனால் இந்த மோட்டார் சகைக்கிள்கள் பயணம் சனென்ற பாதை நெடுகிலும் எங்களதை ஒன்றில் எச்சரிப்பதற்காகவோ அல்லது சுட்டிக் கொன்றழிப்பதற்காவோ தான் மாணிக்கதாசனால் கட்டிச் செல்லப்படுகிறோம் என்ற எண்ணமே அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்தது. ஏனெனில் இந்த நிகழ்வு எங்களது வருகையின் முக்கியமான நிகழ்ச்சிநிரலாக உள்ளவையும் சம்பந்தப்பட்டதது. திடுதிப்பென புகுத்தப்பட்டது. களேவிகளும் கோபங்களும் கொப்பளிக்கின்ற சமூகத்தில் மக்கள் விரோத இயக்கத்திடமிருந்து சுடப்பயிற்சி பெறுவதற்கு அவ்வளவு என்ன முக்கியத்துவம் என்பதே எனது எண்ணமாகவிரும்புந்தது.

இது வறும் ரிவோல்வரினால் குறிக்கப்பட்ட துரத்துக்கப்பால் நின்று தன்னமைமரமொன்றில் இடப்பட்டிருந்த வட்டப்பரப்புக்குள் குறிவதை சுடுவதற்கு ஆளக்கொரு சன்னம் மட்டுமே தரப்பட்டது அவ்வட்டப்பரப்புக்குள் சன்னத்தெ செலுத்துமாறு கட்டப்பட்டது.

Written by தமிழ்ராங் கம்

Monday, 30 August 2010 20:29 - Last Updated Monday, 30 August 2010 20:35

அந்த ஒரு சன்னத்தை மட்டுமே சிலுத்திய ஒரு நிமிடமும் கட்டி நீ பிக்காத இந்த நிகழ்வே எங்களது வருகைக் காக மாபெரும் காரணமாகக் கிறப்பட்டது என்பது எவ்வாறு எங்கள் வருகை பயிற்சிமுகாம் போராளிகளுக்கும் மறக்கப்பட வண்ணிய முகக்கியத்துவம் பறுகிறது என்பதை உணரப்போதுமானது.

தொடரம்.

சிற்றி